

Posudek diplomové práce

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy
Katedra francouzského jazyka a literatury

Autor diplomové práce: Jan Pucek

Název diplomové práce: Didaktické využití hudebních aktivit ve výuce francouzské výslovnosti

Vedoucí/oponent diplomové práce: Mgr. Tomáš Klinka

Jan Pucek se v diplomové práci vydal po stopách svých, alespoň dle toho, co zmiňuje v textu, dvou velkých zájmů - hudby a výuky cizího jazyka. Hned úvodem tohoto posudku musíme poznamenat, že práce založené na "osobním zaujetí" autorů čelí často riziku přílišné subjektivizace tématu a v nadšení zapomínají na to, že text diplomové práce by měl vykazovat charakteristiky textu vědeckého. S radostí však můžeme prohlásit, že diplomant se tohoto úskalí vyvaroval a svůj text staví na solidních a detailně popsaných teoretických základech. Je sice pravda, že jednotlivé kapitoly občas trpí jistou neprovázaností, tu se však autor snaží odstraňovat zejména v souhrnných pasážích, které jsou napsány srozumitelně a jasně a čtenáře často ujistí v tom, že text opravdu směřuje k deklarovanému cíli, tedy k vymezení vhodných aktivit pro rozvoj výslovnosti žáků na základě spojení jazyka a hudby.

Teoretická část se opírá o velmi širokou a zejména aktuální bibliografii. Diplomant pracuje s texty předních domácích (Choděra, Fenclová, Dohalská aj.) i zahraničních autorů (Gardner, Vanthier) a prokazuje, že jim nejen rozumí, ale dokáže je sladit v konečném celku, který obstojí v porovnání s požadavky teoretického základu nutného pro vlastní analýzu a aplikaci na praxi. Jediné, co můžeme první části vytknout, mimo již zmiňované zadržávání v návaznosti jednotlivých kapitol, je možná přílišná šíře popisu některých jevů, která ale nikdy nepřeroste do zahlcování čtenáře nepodstatnými detaily.

Osobně si v teoretické části ceníme zejména připomenutí fenoménu automatizace při výuce jazyka (učení obecně?) a konstatování omezení současného trendu zapojení multimédií do výuky, které je někdy a některými učiteli vnímáno jako samospasitelné. Otázkou samozřejmě je, koho jejich zapojení má spasit - zda žáka, nebo učitele, ale zde již opouštíme text Jana Prucka.

Ve druhé části práce autor předkládá a popisuje aktivity, které spojují hudební a dramatické přístupy s výukou jazyka. V textu i práci s žáky opět dokazuje smysl pro logičnost a didakticky správný přístup od jednoduchého ke složitějšímu. Jeho poznámky a reflexe pak nesou znaky vyzrálého přístupu k práci s dětmi. Jediné, co nám jak v této, tak teoretické části chybí, je jasnější vymezení toho, pro jakou věkovou skupinu jsou tyto postupy vhodné, či zda je autor přesvědčen o jejich univerzální platnosti - a pokud ano, tak proč.

Text první i druhé části práce Jana Prucka mě vede k zamyšlení nad tím, jakou roli by měly mít popsané dovednosti v přípravě budoucích učitelů přímo na pedagogických fakultách nebo v dalším vzdělávání pedagogických pracovníků. I přes snahu vyčíst průběh aktivit z textu práce se mi zdá daleko přínosnější je vidět a zejména prožít jako přímý účastník. Jaký je názor autora na možnost včlenění jím prosazovaných postupů do kurikula vysokoškolské přípravy učitelů? A jsou všichni budoucí či současní učitelé schopni integrovat tyto postupy do výuky? A konečně - je tato integrace nutná, či lze ji případně nějak kompenzovat?

Druhá otázka, která od textu odbíhá k obecněji myšlené úvaze, je spojena s autorovým tvrzením na straně 22 dole v podkapitole 3.2 *Metody nejsou všemocné*. Autor tvrdí, že učitel se má "*zaměřit na to, jak osvojování cizího jazyka (...) zpříjemnit a usnadnit (...)*". Je nutné mezi slova "zpříjemnit" a "usnadnit" klást spojku "a"? Jsou pocity příjemnosti a snadnosti pro proces učení stejně důležité či nutné?

Celkově je práce po formální i jazykové stránce zcela v souladu s požadavky na tento typ práce kladenými. Vzhledem k tomu a výše uvedenému ji rád **doporučuji k obhajobě**.

V Praze dne 9.6.2013

podpis